

بیمارستانی، تاخیر سازمان‌های بیمه‌گر در پرداخت مطالبات است که منجر به کاهش کیفیت خدمات پزشکی در بیمارستان‌ها می‌شود. بیش از ۹۰ درصد درآمدهای بیمارستان‌های دولتی وابسته به سازمان‌های بیمه‌گر است و تاخیر در پرداخت مطالبات بیمارستان‌ها از سوی سازمان‌های بیمه‌گر، مشکلات بسیاری را در بخش ارایه خدمات پزشکی برای بیمارستان‌ها ایجاد می‌کند. بر اساس مقررات نظام بیمه‌ای کشور، سازمان‌های بیمه‌گر موظف هستند بعد از تحویل اسناد از سوی بیمارستان، ۶۰ تا ۸۰ درصد هزینه‌ها را به صورت علی‌الحساب پرداخت کنند، در صورتی که سازمان تامین اجتماعی از مهر سال ۹۰ تاکنون هیچ پرداختی چه به صورت علی‌الحساب و چه به صورت تسویه حساب نداشته است.

■ اقتصاد دارو در کشور نسیه است!

یکی از همکاران در نامه‌ای به ماهنامه دارویی رازی چنین نوشته‌اند:

«... در حال حاضر، تعداد زیادی از بیمارستان‌ها و کلینیک‌های درمانی، مطب‌های خصوصی و داروخانه‌ها در سطح کشور با بیمه‌ها طرف قرارداد هستند و این مساله موجب شده جمعیت قابل توجهی از بیمه‌شدگان برای بهره‌مندی از مزایای بیمه به منظور تامین هزینه‌های ویزیت درمان و تهیه نسخ دارویی خود به این مراکز مراجعه کنند اما بدقولی‌های بیمه‌های درمانی در پرداخت مطالبات به بیمارستان‌ها، داروخانه‌ها و مطب‌های خصوصی و مراکز درمانی سبب شده این مراکز در ارایه خدمات به بیماران با مشکل جدی مواجه باشند. اکنون مهم‌ترین مشکل بخش

عدم پرداخت به موقع مطالبات داروخانه‌ها از سوی بیمه‌ها یکی از چالش‌های بخش دارویی کشور است که باعث شده برخی داروخانه‌های خصوصی به سمت تعطیلی بروند. عدم پرداخت مطالبات شش تا هفت ماه داروخانه‌ها از سوی بیمه‌ها بیش از ۵۰-۴۰ درصد گردش مالی برخی داروخانه‌ها را شامل می‌شود. به این ترتیب با خواب سرمایه به مدت شش تا هفت ماه، گردش مالی داروخانه در شرایط عادی به معنای ضرر است. به همین علت، داروخانه‌ها به منظور مقابله با ورشکستگی تمایل به عرضه اقلام غیردارویی پیدا کرده‌اند.

از عوارض سنگین عدم تامین مالی داروخانه‌ها تضعیف زنجیره تامین دارو در کشور است. با توجه به این که مصرف‌کننده اصلی داروی کشور بیمارستان‌ها و مراکز درمانی دولتی هستند، عدم تامین مالی از سوی سازمان‌های بیمه‌گر در این مراکز سبب می‌شود تا بیمارستان‌ها از پرداخت بهای داروی مورد نیاز خود به شرکت‌های توزیع‌کننده دارو عاجز شوند. عدم پرداخت مطالبات داروخانه‌ها طی شش تا هفت ماه گذشته مشکلات زیادی را به دنبال داشته است. به همین ترتیب، طلب شرکت‌های توزیع‌کننده دارو از مراکز درمانی و بیمارستان‌های

دولتی به مراتب ارقام بزرگ‌تری را شامل می‌شود و طبیعتاً مطالبات تولیدکنندگان و واردکنندگان دارو نیز به موقع پرداخت نمی‌شود. به طوری که در حال حاضر شرکت‌های توزیع‌کننده دارو از مراکز درمانی و بیمارستان‌های دولتی حدود ۷۰۰ میلیارد تومان طلب دارند و حدود همین میزان نیز طلب شرکت‌های تولیدکننده و واردکننده از شرکت‌های توزیع‌کننده دارو می‌باشد.

پرداخت نشدن بدهی‌ها، موجب کاهش قدرت اقتصادی شرکت‌های داروسازی می‌شود، در صورت ادامه این وضعیت به سهولت می‌توان کاهش قدرت و سرعت پیشرفت صنایع دارویی کشور در آینده‌ای نزدیک را پیش‌بینی کرد. این در حالی است که شرکت‌های واردکننده دارو و تولیدکننده در چمبره مشکلات تحریم‌های بین‌المللی گرفتار هستند و نیاز به خرید نقدی دارند.

به عبارت دیگر، در وضعیت فعلی، شرکت‌های بیمه‌گذار داروخانه‌ها، بیمارستان، شرکت‌های توزیعی، تولیدکنندگان و واردکنندگان را فلج می‌کنند که این به عنوان یک خطر بسیار جدی برای نظام سلامت است و باید برای آن فکری کرد...

ارادتمند»

